

вдавать, да си дѣлять чтото имѣть; съ еднѣ думѣ, на дѣтца-та верѣдѣ дружинѣ ся врѣзва въ память-тѣ и въ срьдце-то онова главно правило за добродѣтель: *Прави другому чтото искашь да ти прави другъ; или не прави другому чтото не искашь да ти прави другъ.* Верѣдѣ другары найдобрѣ ся искоренява на дѣте-то самоволство-то и саможивество-то, и то ся приучва да слушя дружинскы-ты правила, да слага главѣ прѣдѣ законны-ты за добринѣ и добродѣтель.

На дѣтца-та е найдраго па и найдобрѣ имѣ поноси на здравіе-то да бѣдѣтъ между дѣтца. Дѣтца-та вкупѣ найдобрѣ ся въспитвать. Па между това и духъ-тѣ на дѣте-то вирѣе и зима прѣднинѣ сѣщо така, както и тѣло-то само по себе расте; за това духъ-тѣ не быва да ся буди нарочито, зачтото той отъ само себе ся буди; само трѣбува да му ся прѣмахнѣтъ всичкы спѣнны, всичко, что бы могло да го потыкне на зло. Кога прохорати дѣте-то та земе да запытва за всичко, тогава на майкѣ-тѣ пада добра слуга да му растѣлкува едно друго и да му го посади въ срьдце-то; само нека го не прѣкалява съ дългы и шыроky приказкы и тѣлкуванія. Не дѣй оправя дѣте-то и тврѣдѣ много: всяко си има свой начинѣ, какъ да си исказва чтото мысли, всяко въ нѣчто си лиши; а остави го, то ще ся оправя, само не дѣй го все оправя и свѣщава; колко-то помалко свѣщавашъ дѣте-то, толкова е помалко. То толкова найдобрѣ ся води колкото помалко знае, че го оправять и водять.

Много отрано не дѣй си мѣчи дѣте-то съ ученіе